

ANEMH

Είναι Χημικός Μηχανικός του Α.Π.Θ.

Εργάζεται επί σειρά ετών στην πετρελαιοκή βιομηχανία σε θέματα σχεδιασμού, τεχνολογίας, βιομηχανικής ασφάλειας και προστασίας περιβάλλοντος.

Διετέλεσε Σύμβουλος σε θέματα Βιομηχανίας, Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Ανάπτυξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ήταν υποψήφια βουλευτής με τη ΝΔ, Α' Θεσσαλονίκης στις βουλευτικές εκλογές του 2007 και σήμερα είναι Αναπληρώτρια Γραμματέας Περιβάλλοντος.

Επίσης Είναι:

- Μέλος του Λυκείου Ελληνίδων Θεσσαλονίκης (ενώ υπήρξε μέλος του χορευτικού συγκροτήματος επί 10 χρόνια)
- Ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Φίλων Λυκείου Ελληνίδων
- Ιδρυτικό μέλος του συλλόγου ANEMH για τα παιδιά
- Μέλος της επιτροπής διοίκησης του Κέντρου Πολιτικής Έρευνας και Επικοινωνίας, Παράρτημα Θεσσαλονίκης

Ζει στη Θεσσαλονίκη. Είναι παντρεμένη με τον Σερραίο Θωμά Χατζηστεργίου κι έχει δυο παιδιά.

Λιάνα Γούτα

χημικός μηχανικός.

Έπεσε στα βαθιά της πολιτικής πριν από δύο χρόνια με «όχημα» το περιβάλλον. Ονειρεύεται μια Θεσσαλονίκη με λιγότερο τσιμέντο, αξιοποιημένο θαλάσσιο μέτωπο και μεγαλύτερη «αυτοπεποίθηση». Δεν πιστεύει στις δια μαγείας λύσεις αλλά στους μακρόπνοους σχεδιασμούς και βλέπει πως, αν υπάρχει η κατάλληλη στήριξη, καριέρα, πολιτική και οικογένεια συνδυάζονται αρμονικά.

του Αλέξανδρου Αραμπατζή

► Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη κι εδώ μεγάλωσα. Η επιρροή που είχα από το σπίτι ήταν αυτή ενός παιδιού που ζει σε μια οικογένεια πολύ δεμένη που νοιάζεται πολύ για το παιδί (είμαι και μοναχοπαιδί). Που σημαίνει μεγάλη αγάπη, φροντίδα αλλά και από το παιδί προς την οικογένεια μεγάλη υποχρέωση, ευθύνη ν' ανταποκριθεί σε όσα περιμένει η οικογένεια.

► Η οικογένεια ήταν πάντα το στήριγμά μου. Και ως παιδί στην οικογένεια και τώρα που έχω τη δική μου οικογένεια.

► Την εποχή που ξεκίνησα να σπουδάζω χημικός μηχανικός ήμασταν πολύ λίγες γυναίκες στο Πολυτεχνείο, ελάχιστα. Ωστόσο το είχα ψάξει πολύ, δεν είχα πάρει έτσι απλά την απόφαση. Είδα ότι ήταν μια επιστήμη με πάρα πολύ ευρύ πεδίο. Θυμάμαι πόσο με είχε γοητεύσει η γενετική μηχανική και πόσο είχα εντυπωσιαστεί όταν έμαθα ότι το τεχνητό νεφρό είχε γίνει από έναν χημικό μηχανικό.

► Πέρα από την ίδια την επιστημονική γνώση, οι σπουδές του χημικού μηχανικού σου δίνουν τον τρόπο του να μπορείς να αναλύεις ένα πρόβλημα σε βάθος και να μπορείς να συνθέσεις μετά και να καταλήγεις σε μία λύση. Οφείλεις σε κάθε πρόβλημα να δώσεις μια λύση, με λίγα και διακριτά και ξεκάθαρα βήματα κάθε φορά. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και νομίζω είναι εφόδιο για κάθε τι που κάνει κανείς στη ζωή του.

► Δουλεύω στην πετρελαιοβιομηχανία και είναι αλήθεια ότι σε πολλούς ακούγεται κάπως οξύμωρο να εργάζεσαι σ' αυτόν τον κλάδο και να έχεις τόσο έντονο ενδιαφέρον για το περιβάλλον. Αλλά εμένα μου αρέσει πάρα πολύ να λέω - και είναι η αλήθεια αυτή - ότι εγώ το «μικρόβιο» του περιβάλλοντος το κόλλησα από τη βιομηχανία.

► Βέβαια είχα την τιμή να είμαι σε μια βιομηχανία (ΕΚΟ) που το περιβάλλον το είχε σε προτεραιότητα όχι ως υποχρέωση προς την περιβαλλοντική νομοθεσία αλλά πολύ παραπάνω. Από τα χρόνια της ΕΧΧΟΝ αυτό το συγκρότημα εδώ στην Θεσσαλονίκη εφάρμοζε πολιτικές για το περιβάλλον οι οποίες ακόμα δεν υπήρχαν νομοθετημένες αλλά ήταν διεθνείς πρακτικές που ισχύανε σε άλλες χώρες.

► Καριέρα, οικογένεια, σύζυγος, παιδιά, πολιτική. Όπως φαίνεται και κρίνοντας από τα μέχρι στιγμής δεδομένα όλα έχουνε πάει καλά και δεν έχει διαταραχθεί δραματικά τίποτα απ' όλα αυτά. Θεωρώ ότι τελικά βρίσκεται ο τρόπος. Το απαραίτητο είναι ν' αγαπάς αυτό που κάνεις, να το κάνεις με μεράκι και κέφι και να έχεις τη βοήθεια και τη στήριξη των ανθρώπων γύρω σου.

► Όταν δεν προέρχεσαι από τον χώρο της πολιτικής και μπαίνεις ξαφνικά κάποια στιγμή στη ζωή σου σ' αυτό το χώρο το ζεις πάρα πολύ έντονα. Είναι πολύ έντονη η αλλαγή στη ζωή σου και νομίζω ότι γενικώς βγήκα απ' αυτή την υποψηφιότητα άλλος άνθρωπος. Υπό την έννοια ότι είδα τα όριά μου, δοκιμάστηκα σε πράγματα που δε φανταζόμουν ποτέ. Δοκιμάζεις τα όριά σου και τα ψυχολογικά και τα βιολογικά.

► Δεν ήμουν και μαθημένη, δεν είχα έστω και μια μικρή «ηρωδόνηση» σε αυτή την ιστορία. Το λέω με την καλή έννοια του όρου, όπως την έχουν για παράδειγμα άνθρωποι οι οποίοι έχουνε υπάρξει υποψήφιοι σε δημοτικές ή νομαρχιακές εκλογές οπότε έχουνε μπει λίγο στο πνεύμα. Για μένα λοιπόν ήταν μια κανονική βουτιά στα βαθιά.

► Ίσως το πιο εντυπωσιακό ήτανε όταν επέλεξα να «συστηθώ» στον κόσμο βάζοντας στο τραπέζι το θέμα της οικολογικής μετακίνησης. Κυκλοφόρησα με ένα αυτοκίνητο βιοαιθανόλης το καλοκαίρι του 2007 κι ακολούθησε ένα δελτίο τύπου όπου κατέθετα το θέμα προς συζήτηση, καύσιμα, οικολογική αυτοκίνηση κλπ. Δεν είχε κυκλοφορήσει στην Ελλάδα άλλη φορά αυτοκίνητο βιοαιθανόλης. Προκάλησε τότε ένα εξαιρετικό ενδιαφέρον.

► Αν κρίνουμε από τις επιδόσεις της χώρας μας στη συμμετοχή των γυναικών και στις ίδιες ευκαιρίες στις γυναίκες είναι μειονέκτημα να είσαι γυναίκα στην πολιτική. Αυτό λένε τα νούμερα δεν το λέω εγώ.

► Η χώρα μας έχει πολύ χαμηλή θέση στις ίσες ευκαιρίες στις γυναίκες, όχι στην παραγωγική διαδικασία αλλά στις ψηλές θέσεις λήψης αποφάσεων. Και στην πολιτική και στις επιχειρήσεις και στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα, έχουμε πολύ χαμηλές επιδόσεις. Είμαστε το νούμερο 74 σε μια παγκόσμια έρευνα που γίνεται μεταξύ 130 χωρών πίσω από χώρες που πολλές τις θεωρούμε τριτοκοσμικές

► Μια παγίδα στην οποία πέφτουν συνήθως οι γυναίκες και στον επαγγελματικό τους χώρο και στην πολιτική είναι ότι προσπαθούν να μιμηθούν τα ανδρικά πρότυπα. Ίσως αυτό είναι και μια αντίδραση επιβίωσης. Σε έναν ανδροκρατούμενο χώρο για να επιβιώσεις ίσως πρέπει να μιμηθείς το ανδρικό μοντέλο.

► Οι γυναίκες έχουνε κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που μπορεί να να πολύ χρήσιμα στην πολιτική. Από την μεγάλη οργανωτική τους ικανότητα, γιατί εκ των πραγμάτων είναι μαθημένες οι γυναίκες να κάνουνε πολλή, να συνδυάζουνε πολλή και διαφορετικά πράγματα, να είναι αποτελεσματικές, να μιλούν με αποτελέσματα, μέχρι μια άλλου είδους ευαισθητητιά σε αρκετά θέματα που έχουνε να κάνουνε με τις κοινωνικές προκλήσεις, με τις περιβαλλοντικές προκλήσεις. Καλό είναι αυτά τα γυναικεία χαρακτηριστικά να μπουν στην υπηρεσία της πολιτικής, να μην καταπιεστούν στο όνομα του ανδρικού μοντέλου.

► Στη Θεσσαλονίκη ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα κατά τη γνώμη μου είναι η αστική δόμηση. Αυτή η τόσο πυκνή δόμηση που έχει κάνει την Θεσσαλονίκη πραγματικά μια τσιμεντένια πόλη με τα χαμηλότερα ποσοστά πράσινου ανά κάτοικο στην Ευρώπη.

► Θα ήθελα η Θεσσαλονίκη να αλλάξει λίγο από την νοοτροπία της, να αποκτήσει μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, να θυμηθεί το κοσμοπολίτικο, το πολυπολιτισμικό παρελθόν της. Να νιώσει ότι αυτό είναι ένας μεγάλος πλούτος και με αυτοπεποίθηση να χαράξει το μέλλον της. Το μέλλον της να το παίρνει στα χέρια της και να μην το περιμένει από το κράτος της Αθήνας.

► Δεν πιστεύω ότι μόνο με μικρές λύσεις μπορεί κανείς να αλλάξει τα πράγματα. Χρειάζονται και γενναίες αποφάσεις και χρειάζεται κυρίως και ένας μακροπρόθεσμος και οραματικός σχεδιασμός. Αν δει κανείς στο εξωτερικό τις πόλεις οι οποίες έχουνε κάνει θαύματα στο κομμάτι του περιβάλλοντος και έχουν αλλιάξει την όψη των πόλεων θα δει ότι αυτό ήταν αποτέλεσμα μιας συστηματικής δουλειάς που κράτησε πολλή χρόνια, μερικές φορές και δεκαετίες και ότι οι τοπικοί άρχοντες εκεί κάνουνε έναν σχεδιασμό, όχι με τα 4 χρόνια της θτείας, αλλά σε βάθος χρόνου δεκαετιών κι έτσι αποδίδουνε τα μέτρα. Είναι συντονισμένα τα μέτρα όλων των φορέων, δηλαδή μπαίνουνε σε αυτά και οι επιχειρήσεις και οι παραγωγικοί φορείς και τα πανεπιστήμια και οι μεταφορές, όλα.

► Στην αρχή νομίζω ότι καμιά φορά μπέρδευα τους Νεοδημοκράτες. Δεν ήταν συνθηματικοί σε λόγο τεχνοκρατικό και πολιτικό για θέματα περιβάλλοντος. Είναι πιο ξεκάθαρος στόχος και με τη νέα ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας ότι πρέπει να ανέβει το περιβάλλον ψηλά στην ατζέντα. Δεν το είχε κάνει η Νέα Δημοκρατία πιο μπροστά, δεν το είχε τονίσει, δεν το είχε βγάλει μπροστά και ψηλά στην ατζέντα. Κι είχε κάθε λόγο να το κάνει γιατί μιλάει την ευρωπαϊκή γλώσσα, μιλάει την γλώσσα της ευρωπαϊκής κεντροδεξιάς.

► Στην Ελλάδα έχουμε ένα οξύμωρο φαινόμενο: οι Έλληνες φαίνεται να είμαστε πολύ ευαίσθητοι στα θέματα του περιβάλλοντος, τα βάζουμε ψηλά σε προτεραιότητα αλλά δεν είμαστε ακόμα συνθηματικοί στο να αλλιάζουμε την καθημερινότητα μας. Ενδιαφερόμαστε αλλά μέχρι που φτάνει η ώρα να σκωθούμε από τον καναπέ μας ή να αλλιάξουμε τις συνήθειες. Εκεί κολλάμε.